

Bjanka Minte-Konig

Ljubav preko mobilnog

Prevela:
Sonja Aleksić

2011.

Mobilni za Hanu

„Grozni su! Ti tipovi su stvarno grozni! To njihovo muvanje mi više ide na živce!“

Baš sam se iznervirala. Prebacila sam telefonsku slušalicu u levu ruku, ne bih li na brzinu srknula gutljaj soka i rashladila se usred uzburkane diskusije. Na drugoj strani telefonske linije bila je moja najbolja drugarica Mila. Pričale smo, naravno, o dečacima iz našeg razreda. A o čemu bismo drugom i pričale? Oni su bili glavni u našem današnjem razgovoru na temu: *šta nam se danas dogodilo u školi*. Bilo je to besmisleno brbljanje o svakodnevnim glupostima iz naših života.

„Uopšte više ne razumem svet oko sebe“, uzdahnula sam teatralno, ali ne preterano, jer nam se, od polaska u osmi razred, činilo da je zavladao potpuni pakao. Svi dečaci su se ponašali kao da su tokom celog letnjeg raspusta sedeli u nekom kafiću i na letnjem suncu pijuckali hormonske koktele. Ponašali su se totalno nenormalno svaki put kada bi videli bilo šta žensko.

„Odlepili su“, kazala je Mila. „Ovim našim tipovima hormoni su podivljali.“

„Ali, zar baš svima? I to tako odjednom?“ Pomislila sam na malenog Kivija, koji jedva da mi je bio do ramena, a sada se već danima mota oko Vanese i balavi oko nje kao zaljubljeni tetreb. Pa, tek što je izašao iz pelena!

„To je kao neka epidemija gripa – i to veoma zarazna!“

To je to! Dečake je zahvatila epidemija. Jedno je sigurno – ponašali su se bolesno.

Umesto da lepo, kao ranije, šutiraju konzerve po dvorištu, počeli su da se okupljaju u grupice, da bulje u devojčice i viču za njima raznorazne gluposti. I to sve od letnjeg raspusta naovamo. Niske crvenokose (kao što sam ja) i dugokose plavuše (kao što je moja druga najbolja drugarica Kati) dovodile su njihovu hormonsku supu do ključanja.

„Mila, proglasiću epidemiju ako se oni uskoro ne smire“, zakukala sam. Stvarno je postalo nepodnošljivo. Trebalo je nakon velikog odmora proći kroz špalir dečaka koji su blokirali ulaz u učionicu i kojima je samo jedna stvar bila na pameti, a to je da nas pipnu.

Mila je sve to podnosila kul. „Znaš, kada se setim kako je to bilo s mojim rođakom, sigurna sam da će se uskoro sve srediti.“ Ovo mi je dalo barem malo nade da će se situacija

razrešiti. „Njega je sve to prošlo kada je u trećem srednje konačno našao devojkicu. Pre toga se i on ponašao kao podivljali majmun!“

Zakikotala sam se. Super što joj je to palo na pamet. Pa, uostalom, i moj rođeni brat se isto tako ponašao. I zaista, od kada se smuvao sa Karmen, prošlo ga je pubertetsko ludilo, što je najviše obradovalo sve članove moje porodice. Za promenu, ne visi više stalno na telefonu, tako da i ja sada mogu slobodno da telefoniram, a da ne moram prethodno da se izderem na njega.

„Hm, znači, ako hoćemo da imamo makar malo mira, moraćemo svim dečacima da nađemo devojkicu!“, zaključila sam.

„Tako je!“, kikotala se Mila.

„Pa to je nemoguća misija. Koja normalna devojkica bi poželela dečaka kojem hormoni divljaju? Skoro svi tipovi su emocionalno nezreli za vezu.“

Mila je prasnula u smeh. Fascinirala sam je svojom analizom. Uzdahnula je: „Naći svima devojkicu! Da, to je zaista lepa zamisao, ali žalost teško ostvariva. Ali...“, nastavila je da me hvali, „tvoja analiza... Svaka čast, Hana! Trebalo bi da postaneš savetnica za muvanje!“

Sada sam ja počela da se smejem. „Savetnica za muvanje!“

„Da, možeš da napraviš štand u školi sa natpisom *Analiza partnera i saveti za muvanje*. Sigurno bi imala pune ruke posla.“

„Misliš nešto kao agencija za savatavanje?“

„Molim te, ne budi prosta.“

Zacenila sam se od smeha, jer mi se dopala ta ideja.

„Flert-štand! To je sjajna ideja za školsku proslavu! Napravićemo štand za flertovanje i... tako te stvari. Kati će se sigurno složiti. Ti ćeš davati savete poput *Koji mi tip najviše odgovara*, a Kati će sve začiniti svojim ezoteričnim dodacima: horoskop za partnere, analiza rukopisa i gledanje u šolju.“

Kroz slušalicu mi je odjekivao Milin smeh. „To je strava! Sjajno ćemo se zabavljati, a usput ćemo rešiti i problem sa dečacima.“

„Misliš da će neko posetiti naš štand?“, pitala sam je sumnjičavo.

„Sto posto! Biće to strava!“

„Dobro, ali moraćemo još da se dogovorimo i sa Kati.“

Bilo mi je drago što ovaj razgovor nije otišao na pogrešnu stranu. Moja najbolja drugačica, nažalost, ima običaj da u svakoj prilici prčka po mom nepostojećem ljubavnom životu. Znači, ne bave se samo dečaci iz našeg razreda ljubavnim odnosima. Mila uopšte

nije toliko naivna kako se čini... Sumnjam da ona tačno zna šta radi. Sigurno ima neki plan. Znači, ako ona misli da se meni...

Ne, nikad u životu! Mene uopšte ne interesuju bubuljičavci iz našeg razreda! U principu, ne bih se bunila da imam dečka. Ali on mora da bude onaj pravi! A takav se još nije pojavio.

„Previše biraš. Tako si staromodna. Čekaćeš princa na belom konju još sto godina.“ Mili je, ipak, pao na pamet moj nepostojeći ljubavni život. „Počni već jednom da živiš! Danas se sve dešava brže, ranije! Romantika!? To je tako aut!“

Da ne bismo pričale o meni, pokušala sam da se vratim na temu o muvanju. „Jasno je da svakom dečaku treba devojka. Ali zašto baš mi!? Najbolje bi bilo da se smuvaju sa devojka iz starijih razreda. One imaju više iskustva i znaju već kako to ide.“

Mila se nasmejala. „E, jesi blesava! Misliš da one žele da imaju posla sa klincima? Pa, ovim našima još uvek curi majčino mleko iz usta!“

Bože, kako se izražava! Nisam znala da li da se smejem ili da plačem.

Ali bila je u pravu. Nijedna razumna devojka ne bi bila ni sa jednim tipom iz našeg razreda. Osim ako... Na pamet mi je pala jedna

ideja. Taman kada sam htela da je podelim sa Milom, začuli su se neki zvuci sa stepeništa.

„Poludeću od tebe!“ Mama je gurnula nogom vrata i sručila sve kese na klupicu u hodniku.

Nije se uzrujala što su joj poispadale stvari iz jedne kese svud po meni. Iznerviralo ju je to što me je zatekla kako telefoniram.

„Četrdeset pet minuta pokušavam da dobijem vezu, ne bi li tvoj otac došao da me pokupi iz grada. I samo zato što gospođica opet vodi beskonačne razgovore, ja moram da se vozim taksijem. Budi sigurna da ću ti to odbiti od džeparca!“

Bacila je kaput na čiviluk.

„Sačekaj malo“, rekla sam Mili. „Mama mi je upravo istovarila na krilo sve što je kupila u prodavnici.“ Zaglavila sam slušalicu između ramena i uha, pokupila paradajz, salatu, makarone i sir i vratila ih u kesu.

Kada sam završila sa tim, mama je zagrmela iz kuhinje: „Nemoj da misliš da ću to više da trpim!“

Zatim je prišla i istrгла kesu iz mojih ruku. Kesa je pukla i ceo sadržaj se rasuo po podu.

Zbog sve ove frke, bilo je nemoguće nastaviti razgovor sa Milom. Mama je toliko isterisala da je to bilo neizdrživo. Pokrila sam slušalicu da se Mila ne istraumira.